

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. гр.Велинград, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА Н. ПЕНЧЕВА Гражданско дело №
20225210100544 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД от Й. Я. М. и
„Явор Злати“ ЕООД, ЕИК: 200562285 против Юробанк България АД, ЕИК:
000694749 за осъждане на ответника да върне на ищите сумата от общо 1
500 лв., дадена без основание, като недължимо платена по изпълнително дело
№ 1288/2021г. по описа на ЧСИ Д.С., след като вече е била доброволно
заплатена от ищите.

Твърди се в исковата молба, че между „Явор-Злати“ ЕООД
кредитополучател и Й. Я. М.-съдължник, от една страна и „Юробанк
България“ АД-кредитор, от друга, бил сключен Договор за кредит № BL41668
от 21.12.2012г., изменен и допълнен с Анекс № 1/17.06.2013г. и Анекс №
2/14.05.2020г., с разрешен кредитен лимит от 20 000 лв. и усвоен кредитен
лимит от 20 000 лв. Сочи се, че въпреки редовното погасяване на вноските по
кредита било образувано ч. гр. д. 892/2021г. по описа на РС Велинград по
заявление на ответника за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 418 ГПК,
във вр. чл. 417, ал. 1, т 2 ГПК. В полза на банката срещу ищите била
издадена Заповед № 346/16.09.2021г. за изпълнение на парично задължение
въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист №
205/16.09.2021г. за заплащане солидарно на сумите 8 162,80 лв.-главница по
Договор за банков кредит Продукт „Бизнес кредит“ BL41668 от 21.12.2012г.,

ведно със законна лихва върху нея, считано от 13.09.2021г., до изплащане на вземането, сумата от 820, 55 лв. възнаградителна лихва за периода от 22.03.2021г. до 06.08.2021г., сумата от 231,57 лв. мораторна лихва за периода 21.03.2021г. до 08.09.2021г., сумата 37,45 лв. такси за периода от 10.03.2020г. до 08.09.2021г., сумата от 37,45 лв. такси за периода от 10.03.2021г. до 08.09.2021г., сумата от 108 лв. разноски за връчване на покана, както и сумата от 187,21 лв. държавна такса за производството и 669,13 лв. адвокатско възнаграждение.

Въз основа на изпълнителния лист било образувано изпълнително дело № 1288/2021г. по описа на ЧСИ Д.С., с район на действие ОС Пазарджик, по което задължението нараснало на 14 825, 46 лв.

След като изискали справка за платените по кредита вноски, им бил предоставен погасителен план, в който било отбелязано кои от вноските, според кредитора, са били платени, кои са били частично платени и кои не са били изплатени и просрочени.

Считат, че по вноските от 21.01.2021г., 21.05.2021г., 21.06.2021г. и 21.10.2021г. са извършени плащания, както следва на 28.01.2021г. в размер на 310 лв., на 05.05.2021г. в размер на 500 лв., на 21.06.2021г. в размер на 500 лв., на 26.10.2021г. в размер на 500 лв., които не са били отчетени от ответника и били отбелязани като неплатени. Считат, че сума в размер на 1 500 лв., която е била платена на дружеството кредитор от ищите доброволно, след това с образуването на изпълнителното дело е била събрана повторно от съдебния изпълнител, с което ответникът се е обогатил неоснователно.

С оглед на гореизложеното, искат от съда да осъди ответника да върне на ищите сумата от 1 500 лв., която е платена без основание. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не депозира отговор. В писмено становище преди първото открито съдебно заседание оспорва предявения иск.

Не оспорва, че между страните е налице облигационно правоотношение по сключен Договор за банков кредит Продукт „Бизнес кредит“ BL41668 от 21.12.2012г., изменен с Анекс № 1 от 17.06.2013г. и Анекс № 2 от 14.05.2020г. Сочи, че поради преустановяване на плащането на вноски по кредита, същият е бил обявен за предсрочно изискуем и в полза на банката на

16.09.2021г. е издадена Заповед за изпълнение по чл. 418 ГПК въз основа на документ по чл. 417, ал. 1, т. 2 ГПК-извлечение от счетоводните книги на банката, ведно с изпълнителен лист № 205 от 16.09.2021г. по ч. гр. д. 892/2021г..

Не оспорва, че въз основа на издания изпълнителен лист е образувано изпълнително дело № 1288/2021г. по описа на ЧСИ Д.С., с район на действие ОС Пазарджик, което е приключило поради изпълнение на задължението.

Счита, че предявеният иск е неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен. Претендира разноски.

Съдът като се запозна с доводите и възраженията на страните и като обсъди представените по делото доказателства поотделно и в съвкупност, счита за установено следното от фактическа и правна страна:

Между ищците „Явор-Злати“ ЕООД и Й. Я. М. и ответника "Юробанк И Еф Джи България“ АД на 21.12.2012г. е сключен Договор за банков кредит „Продукт „Бизнес кредит“ BL41668. По силата на договора ответникът е предоставил на „Явор-Злати“ ЕООД паричен заем в размер на 20 000 лв., за посрещане на извънредни нерегулярни нужди от оборотни средства, които кредитополучателят се е задължил да върне за срок от 120 месеца, считано от датата на откриване на заемната сметка и при условията в договора. Договорено е заемната сума да се олихвява с годишен лихвен процент, формиран като сбор от действащия базов лихвен процент-малки фирми за лева, обявен от Банката, който не подлежи на договаряне, намален с 2,8 пункта, но не по-малко от 8 %. Към датата на сключване на договора обявеният от Банката БЛПМФ за оборотни нужди в лева е 14,1 %. Ищецът Й. М., се е задължил да отговаря солидарно с кредитополучателя за задълженията по договора за кредит. За обезпечение на задълженията по договора, включващи главница, лихви, такси, комисионни и други разноски по предоставения кредит е учредена ипотека върху недвижим имот, собственост на съдлъжника Й. М.. В полза на кредитора е издаден и запис на заповед от Явор-Злати“ ЕООД.

На 17.06.2013г. между страните е сключен Анекс № 1 към Договор за банков кредит продукт „Бизнес кредит“ № BL41668, с който е променен срокът за усвояване на кредита. С последващ Анекс № 2 към договора от 14.05.2020г. страните са договорили отсрочване на задълженията за главница

и лихви за срок от шест месеца. Крайният срок за погасяване на задълженията по договора е удължен до 28.12.2023г.

Поради просрочие при плащане на вноските по кредита в размер на 1 391, 85 лв. към 07.06.2021г., договорът за кредит е обявен за предсрочно изискуем. Поканата за обявяване на предсрочна изискуемост е връчена на длъжниците на 06.08.2021г.

Според приложеното към делото извлечение от счетоводните книги на банката към 08.09.2021г. останалото неизплатено задължение по кредита е в размер на 9 360,37 лв. и се разпределя, както следва: главница 8 162,80 лв., възнаградителна лихва 820,55 лв., мораторна лихва 231, 57 лв., такси 37,45 лв., разноски за връчване на покана 108 лв.

За вземанията по договора за кредит по заявление на Юробанк България АД е издадена Заповед № 346/16.09.2021г. за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК /извлечение от счетоводните книги на банката/ по ч. гр. № 892/2021г. на РС Велинград, ведно с изпълнителен лист № 205/16.09.2021г.. Със заповедта е разпоредено „Явор-Злати“ ЕООД и Й. 3 Я. М. да заплатят солидарно на „Юробанк България“ АД сумите 8 162,80 лв. главница по Договор за банков кредит Продукт „Бизнес кредит“ BL41668 от 21.12.2012г., ведно със законна лихва върху нея, считано от 13.09.2021г. до изплащане на вземането, 820,055 лв. възнаградителна лихва за периода 22.03.2021г.-06.08.2021г., 231, 57 лв. мораторна лихва за периода 21.03.2021г.-08.09.2021г., 37,45 лв. такси за периода 10.03.2020г.-08.09.2021г., 108 лв. разноски за връчване на покана, 187,21 лв. държавна такса и 669,13 лв. адвокатско възнаграждение. Въз основа на издадения изпълнителен лист за вземанията по издадената заповед за изпълнение, на 29.10.2021г. е образувано изпълнително дело 1288/2021г. по описа на ЧСИ Д.С. с район на действие ОС Пазарджик. Покани за доброволно изпълнение, ведно с препис от издадената заповед за изпълнение, изпълнителния лист и документът, въз основа на които е издаден са връчени на длъжниците на 25.11.2021г. Не се твърди и няма данни в едномесечния срок чл. 414, ал. 2 ГПК, който е изтекъл на 29.12.2021г. /арг. чл. 60, ал. 6 ГПК/ да е подадено възражение срещу заповедта за изпълнение, следователно на 30.12.2021г. заповедта се е стабилизирала.

Видно от приложените по изпълнително дело 1288/2021г. преводно

нареждане /л. 107/ и молба вх. № 01119 /л. 126/ и двете от 13.01.2022г., ищецът Й. М. е превел по сметка на ЧСИ С. сумата от 17 047, 05 лв. за погасяване на задължението на двамата солидарни длъжници.

Според заключението на вещото лице по назначената съдебносчетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът кредитира, като компетентно изготвена задължението по заповедта за изпълнение е в размер на общо 10 216, 71 лв. След образуване на изпълнителното производство на вискателя „Юробанк България“ АД, на 13.01.2022г. е преведена сумата 11 548,85 лв., включваща, освен вземанията по заповедта за изпълнение, 1 332,14 лв. разноси по изпълнителното производство, от които адвокатско възнаграждение в размер на 718,81 лв. и такси в размер на 613, 33 лв.

По сметка на присъединения вискател НАП е преведена сума в размер на общо 3 944, 64 лв. за погасяване на публични задължения на Явор Злати ЕООД. Задължението по договора за кредит, включително и разноските в изпълнителното производство е изцяло погасено на 14.01.2022г. След погасяване и на задължението към присъединения вискател ТД НАП от направената вноска, според вещото лице, е останала сумата от 498,27 лв., която е върната на „Явор-Злати“ ЕООД.

Фактическият състав на чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, изисква предаване, съответно получаване, на нещо при начална липса на основание, т.е. когато още при самото получаване липсва основание за преминаване на блага от имуществото на едно лице в имуществото на друго. Начална липса на основание е налице и в случаите, когато след доброволното изпълнение на едно задължение в неговия пълен размер, същото бъде отново събрано по реда на принудителното изпълнение, каквито са изложените в исковата молба твърдения. В хипотезата на чл. 55, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД ищецът следва да докаже само предаването на вещта, съответно плащането на съответната парична сума. Задължението да докаже, че е налице правно основание за даването или плащането е на ответника, тъй като именно наличието на това основание му дава възможност да задържи полученото и предявения срещу него иск да бъде отхвърлен. Под основание в хипотезата на чл. 55, ал. 1 от ЗЗД следва да се разбира наличието на съществуващо между страните правоотношение, даващо възможност на една от страните да иска предаването на дадена вещ или плащането на определена парична сума, както и да задържи полученото.

Доколкото в случая се твърди, че част от вноските по кредита са били платени доброволно, но не са били отчетени и са събрани повторно по реда на принудителното изпълнение, следва да се има предвид, че когато изпълнителното основание е заповед за изпълнение, срещу която възражение по чл. 414 ГПК не е подадено в срок или е оттеглено, заповедта за изпълнение влиза в сила/стабилизира се - чл. 416 ГПК. Фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането се преклудират. Тези факти са изключени от съдебна проверка. Предвидените специални способности за защита на длъжника след влизане в сила на заповедта за изпълнение /исковете за оспорване на вземането, които могат да се основават само на новооткрити писмени доказателства или нови писмени доказателства, респ. на факти, настъпили след издаването ѝ/ обосновават извода, че при настъпване, респ. стабилизиране изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по отношение на материализираното в нея вземане, то не може да се оспорва от длъжника по съображения, твърдения и факти, които е могъл и е следвало да заяви преди влизането ѝ в сила.

Когато след изтичане на срока по чл. 414 ГПК, длъжникът е изпълнил доброволно задължението си и същото вземане е събрано от кредитора повторно по реда на принудителното изпълнение, длъжникът разполага с иск по чл. 55, ал. 1 ЗЗД за връщане на даденото без основание. В този случай искът по чл. 55, ал.1 ГПК не се основава на твърдения, че установеното със заповедта за изпълнение вземане не съществува, а на твърдения, че едно и също задължение е платено два пъти без основание.

В настоящия случай срещу издадената заповед за изпълнение длъжниците не са подали възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК, поради което вземането на ответника по договора за кредит е установено по размер, който е посоченият в заповедта от общо 10 216,71 лв., включващ главница, договорна лихва, мораторна лихва, такси, разноски, държавна такси в производството по издаване на заповедта и адвокатско възнаграждение. Твърденията че по кредита са платени суми на 28.01.2021г., на 05.05.2021г., на 21.06.2021г. и на 26.10.2021г., които не са отчетени, са преклудирани, тъй като са за факти, възникнали преди да изтече срока по чл. 414, ал. 1 ГПК, а не за нововъзникнали обстоятелства. Същите са относими към установяване на размера на вземането по заповедта и е следвало да бъдат заявени в срока за

възражение срещу нея. На тях ищецът не може да се позове в настоящия процес, след като е пропуснал да оспори вземането по издадената заповед за изпълнение и последна се е стабилизирала.

В допълнение от съдебно-счетоводната експертиза се установява, че сумите по извършените плащания от 28.01.2021г., 05.05.2021. и 21.06.2021г. са приспаднати от дължимите вноски по кредита преди да бъде обявена предсрочната изискуемост на задължението, т.е. били са съобразени при издаване на заповедта за изпълнение и дължимата сума по договора е редуцирана. След погасяване на всички задължения по изпълнителното дело, сумата от 498,27 лв., която е останала, е върната обратно на длъжника.

Дори да се приеме, че платената на 26.10.2021г. сума от 500 лв. не е била отчетена като такава преди започване на принудителното изпълнение, според експертизата, и да е събрана повторно от съдебния изпълнител, след погасяване на задълженията, остатъкът от нея е върнат на длъжниците, т.е. няма дадена без основание сума, която да подлежи на връщане.

Ето защо съдът намира, че предявения иск е неоснователен и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на правния спор, право на разноски има ответникът. Макар искането да е заявено своевременно и по делото ответникът да е представляван от процесуален представител адвокат, не са представени доказателства за размера на заплатеното възнаграждение и за начина на плащане, поради което претенцията за разноски се явява недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 55, ал.1, пр. 1 ЗЗД от Й. Я. М., ЕГН: ***** от гр. Ракитово, ул. ***** № 20 и „Явор Злати“ ЕООД, ЕИК: 200562285, със седалище и адрес на управление гр. Ракитово, ул. ***** № 20, против Юробанк България АД, ЕИК: 000694749, със седалище и адрес на управление гр. София, район Витоша, ул. „Околовръстен път“ № 260, за осъждане на ответника да върне на ищите сумата от общо 1 500 лв. /хиляда и петстотин лева/, дадена без основание, като недължимо платена по

изпълнително дело № 1288/2021г. по описа на ЧСИ Д.С..

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____